

ಡ್ಯೂಬಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, 1

ನಾವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನನ್ತಾಗಿ ಶ್ರಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ; ನಾವು ಡ್ಯೂಬಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ನಾಕ್ಕಿಗಳು ಸಂಶಯಾನ್ವಯದಾದಪುರ್ಗಾಗಿವೆ. ಅವು ಯಾವಾಗಲೂ ಏನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದರಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿತ್ತಾದ್ದು. ಸೊಂಳುಗಳ ಎಂದೂ ನಾಕ್ಕಿಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಕೇತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಜ್ಲಿಕೆಂಬ ಇಲಿ: ಡ್ಯೂಬಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾನವ ಪ್ರಭಾವಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ನಾವು ಶ್ರಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ: ಆಗ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸೊಂಳುತ್ತೇವೆ. “ದೇವರೇ, ಅದನ್ನು ಕರಿಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲೆ - ‘ಹೌದು’ ಇಲ್ಲವೇ ‘ಇಲ್ಲ’ ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. “ಹೌದು” ಇಲ್ಲವೇ “ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಅರಜುಪುದು ದೇವರಿಗೆ ಸರಳವಾದದ್ದರಿಗೆ - ಆದರೆ ಇದು ಆತನ ಜಿತ್ತವಲ್ಲ, ಅದು “ಅನಂತರದ ದಿನದ ಪ್ರಕಟನೆಯ” ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಆತನು ನಮಗೆ “ಹೌದು” ಇಲ್ಲವೇ “ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ವಿಧೇಯ ರಾಗದೇ ಇರುವುದು ಹಾಪವಾಗಿದೆ. ಕೀರ್ತನೆ 143:10 ಮತ್ತು ಯೋಹಾನ 7:17 ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮುಳ್ಳ ಅನೇಕರು ತಿಳಿಯಾಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಶ್ರಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಬ್ಯಾಬಲನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ. “ಕರ್ತನು ನನಗೆ ಮಾತಾದಿನು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಹಾಜರಂಡಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ಅದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ! “ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಕರ್ತನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದಿನು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಭಾಾಳ ಭಾವದ ಉಹಳನೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕರ್ತೃನಂಬಂಧದ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದ ಹುಡುತ್ತುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನೂಡಿಸಲು ಹಲಿಖಂಡ ಬರಹಗಳಲ್ಲ ಯಾವುದೂ ದೈಯನ್ನೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ದೇವ ಸ್ಥಳವಾದ, “ಇಕ್ಕಣಿಸಿ” ಅಲ್ಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತರ್ಯಾದ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಪ್ರಕಟನೆಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಡ್ಯೂಬಿಕ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಭಾವನಗಳನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸುವುದು ಕಣಿ ಹೇಳುವದರೂಂದಿಗೆ ವಿಲಾಸಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹಲಿಖಂಡ ಬರಹಗಳಿಂದಿಗಿನ ಮನುಷ್ಯನು ಅನುಭವದೊಂದಿಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ನಡ್ರಿಸಲಾರನು.

ದೇವರು ನರವಸ್ಸುತ್ತಂತ್ರನು ... ಮನುಷ್ಯಲಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತ್ತಂತ್ರವಾದ - ನೈತಿಕ ಕಾರ್ಯ ಭಾರವಿರುವುದು. ದೇವರು ತನ್ನ ನಾರವಭಾಂತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲದೇ ಮನುಷ್ಯನ ಅಯ್ಯಿಯ ನಾನ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಅಪಿಕ್ರಿಯನುವಂದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ನಮಗೆ ರೋಣಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಆತನು ಅದನ್ನು ತಂಡುಮಾಡಿ, ಬೆಣ್ಣಿ ಹಣ್ಣಿ ನಮ್ಮ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟಿತಕರವಾಗಿ ಇಡುವದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಶ್ರಾಧನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಂತೆಯೇ ದೇವರು ಶ್ರಾಧನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರದೇ ಇರುವ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಶ್ರಾಧಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಾವು ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತೇ ಇರುವಾಗ ದೇವರು ಯಾಕೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕು? ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ ಅದರಿಂದ ನಂಜಕೆ ಇಡಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಾಧಿಸುವದನ್ನು ನಿಷ್ಠಿಸಿಜಿಡಿಲಿ. ಶ್ರಾಧನೆಯು ಪ್ರಬುಧತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರೋಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. “ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ವರ್ತಸಿಲಿ” ಎಂದು

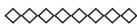
ದೇವರು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಹ್ಯಾಥನೆಯು ಉತ್ತರಗಳು ಗುಣಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ. “ನಿಮ್ಮುಲ್ಲ ಯಾವಸಿಗಾದರೂ ಜ್ಞಾನ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿರು, ಅದು ಅವಸಿಗೆ ದೊರಕುವದು; ದೇವರು ಹಂಗಿನದೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಂದೇಹಂತರದೆ ನಂಜಕೆಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನವು ಕೇಳಬೇಕು” (ಯಾಕೋಬ 1:5, 6)؛ “ಆದರೆ ಮೇಲಣಿಂದ ಬರುವ ಜ್ಞಾನವು ಮೊದಲು ಹಲಿಶುಧ್ಯ ವಾದಾದ್ದು, ಆ ಮೇಲೆ ನಮಾಧಾನಕರವಾದಾದ್ದು, ವಿನಯವುಳ್ಳದ್ದು, ನಂತೋಳಷಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂಧದು, ಕರುಣೆ ಮುಂತಾದ ಒಳ್ಳೆ ಫಲಗಳಿಂದ ತುಂಜಿಯಂಧದು ಅಗಿದೆ; ಅದರಲ್ಲ ಓಂಜಲವೂ ಕಟಪವೂ ಇಲ್ಲ” (ಯಾಕೋಬ 3:17) ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ನಮ್ಮೀಗೆ Iರಾಜನ್ನು ಎಜ್ಞಾನವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ನಮ್ಮುನ್ನು ಜಾಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದಯಿಯಿಳ್ಳ ಪರನಾನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಜಪ್ಪು ದೇವರು ನಮಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ ... ಆದರೆ ಹ್ಯಾಥನೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ಗುಣಲಕ್ಷಣ ವಾಗಿದೆ! ಹಲಿಶುಧ್ಯತೆಯು ಒಬ್ಬನ್ನು ದೇವರ ಜಿತ್ತುದಳಿ ಇಡುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮುನ್ನು ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಬಲದಿಂದ ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ ದೇವರು ತುಳುಧ್ಯತೆಯ ಆತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಹಲಿಶುಧ್ಯ ಬರಹಗ ಇನ್ನು ನಮ್ಮೀ ಹೃದಯ ಗರಳ್ಲ ನಾವು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಲಿಶುಧ್ಯನಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಗತ್ಯತೆಯದೆ. ಶಿರಸ್ಸಿನ ತನಕ ನಾವು ಬೆಳೆಯತ್ತಿರುವೆವು. ಹಾಆನಿಂದ ಗಟ್ಟಿ ಅಹಾರಕ್ಕೆ ಬಿವೇಚನೆಗೆ ಹೊಗಣತ್ತೇವೆ.

ದೇವರು ಹಲಸ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವೇಚ್ಛಾನನು ಅತಂಕವೊಡ್ಡುತ್ತಾನೆ. ಹೊಲನು ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು; ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಹಲಸರಗ ಇಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ನಮಗೆ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಚುಣ್ಣುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಕ್ಕಾದ್ದು. ನಮ್ಮೀ ಚುಣ್ಣಗಳ್ಲ ಆತನು ಬಾಗಿಲುಗ ಇನ್ನು ಅಪ್ಪಣಿಸುವಾಗಲೂ, ಇನ್ನು ದೇವರು ನಮಗಿರುತ್ತಾನೆ, ನಾವು ಬಹಳವಾಗಿ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಡಲ್ಪತ್ತಿ ದೇವರು ನಮ್ಮುನ್ನು ದೇವರು ನಮ್ಮುನ್ನು ಜಡುವದಿಲ್ಲ (1 ಕೊಲಂಧ 10:13). ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆತನು ಒದಗಿಸುವನು. ಹಿಗೆದ್ದರೂ, ನಮ್ಮೀ ನಡತೆಗೆ ನಾವು ಜಾಬ್ಬಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮುನ್ನು ತೆಡುತ್ತಿನಿಂದ ದೂರ ಇಡುವನು (ಮತ್ತಾಯ 6). ಬೈಬಿಲನ ಜ್ಞಾನವು ನಮ್ಮೀ ಎಲ್ಲಾ ತೀವ್ರಾನಿಗಳ ಗುರುತಾಗಿರುವುದು. ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಜಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಬಿವೇಚನೆಯಿಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ (ಅಜ್ಯಯ 5:12-14; ಎಥೇನ್ 5:18; ಕೊಲೊಸ್ 3:16). ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರಿಗೆ ನಮಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಬೆಳಕುಗರಳಲ್ಲದೆ ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವುದು ನುಲಭಿ: ನಮ್ಮೀ ತಲೆಯ ಬೆಳಕುಗರಳಿಂದ ಆತನನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕಲಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರನಃ, ಎಜ್ಜಲಿಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಿ - ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಎಜ್ಜಲಿಕೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲ: “ಹೃದಯವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಂಜಕ; ಗುಣವಾದ ರೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ; ಅದನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿದಾರು?” (ಯೆರೆಬಿಯ 17:9).

ನಾವು ಶ್ರಾಧೆಯಿಲ್ಲ ಹೊಲಾಡುತ್ತೇವೆ; ನಾವು ಶ್ರಾಧೆಯಿಲ್ಲ ಬೆಳೆಯತ್ತೇವೆ; ನಾವು ಶ್ರಾಧೆಯಿಲ್ಲ ಎಡೆಜಡದ ಹೊಲಾಡುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರಾಧಿಸುವವರಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿಲಿ! ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶ್ರಾಧಿಸಿಲಿ. ದೇವರು “ನಮಸ್ಸಿಯನ್ನು ಹಲಹಲಿಸುವವನಲ್ಲ,” “ಹೂರ್ನೇಸುವವನ ಅಗತ್ಯತೆ” ಉಳ್ಳವನು, ಆತನು “ಆಕಾಶದಲ್ಲ

ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಳೆಯುವವನಲ್ಲ.” ನಮ್ಮನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಆತನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಶ್ರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಾಗ, ಶ್ರಾಧನೆಯು ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧನೆಯ ಉತ್ತರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವವರಾಗ ಬೇಡಿಲ; ಶ್ರಾಧನೆಯ ಉತ್ತರಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಕರಿಂಗರಾಗಬೇಡಿಲ.

ಶ್ರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಶಿಷ್ಟ

ಪತ್ರಾಯ 17:14-21

“ಆದರೆ ಈ ಜಾತಿಯ ಶ್ರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಉಪಚಾನದಿಂದ ಹೋರಣ ಬೇರೆ ಯಾವುದಲಂಡಳು ಜಣ್ಣ ಹೋರಣವುದಿಲ್ಲ” (ಪತ್ರಾಯ 17:21).

ಕೆಲವೊಂದು ನಂಗತಿಗಳು ಅಗಾಧವಾದ ಶ್ರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಉಪಚಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಬರುತ್ತದೆ! ಬಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಂದೆಯು ದೆವ್ಯದಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ತನ್ನ ಹುಣ್ಣ ಮಗನೆಂಂದಿಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಬಿಂಗೆ ಬಂದನು. ವೊದಲು ಅವನು ಶಿಷ್ಯರ ಬಿಂಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಅವರು ಸೋಳುಹೋಗಿದ್ದರು. ಯೇಸುವು ಮಹಾ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನೋಳಹೋಗಿಲ್ಲ! ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರಾಧನುವದನ್ನು ಮತ್ತು ಉಪಚಾನ ಮಾಡುವದನ್ನು ಕಡೆಗಟಿಸಿದ್ದಲಂದ ಅವರು ಸೋಳು ಹೋಳದರೆಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ಇದು ಶ್ರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಇನ್ನಿಂದು ನಮಸ್ಯಿಯನ್ನು ಹಲವಳಿಯನ್ನುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯರು ವೊದಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಗುಣಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಇತರ ನಮಸ್ಯಿಗಳನ್ನು ಬಗೆಹಲಸಿದ್ದರು. ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಳತ್ತೇವೆ! ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಶ್ರಾಧನೆಯನ್ನು ಉಪಚಾನ ಮಾಡುವದನ್ನು ಕೇಳತ್ತೇವೆ. “ನಾನು ಶ್ರಾಧನೆಯನ್ನು ತಯಿಸಿದ್ದೇನು. ಅದು ಕಾರ್ಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ!” ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರೋ? ನಿಂತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶ್ರಾಧಿಸಿದ್ದೋ? ನಿಂತು ಉಪಚಾನ ಮಾಡಿರೋ? ನಿಂತು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ ದವರಾಗಿರುವಿರೋ? “ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ... ಹಡುತ್ತಿಲಿ... ತಟ್ಟಲಿ!” ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು! ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚೊಳಲನೆಯ ತ್ವಾಯಿ ಹಿಂಗಿರುತ್ತದೆ: “ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂತು ಶ್ರಾಧಿಸಿರುವಿರೋ?” ಎಂಬುದು. ಬಹು ನ್ನಲ್ಲಿ ಜನರು ಶ್ರಾಧನುವುದು ದೃಷ್ಟಿರವಾದ ನಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಯಾರೂ ಎಂದೂ ಉಪಚಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಿನು ಉಪಚಾನ ಮಾಡಿದ್ದಿರೋ? ನಿನು ಉಪಚಾನ ಮಾಡುವಿರೋ?

ತ್ರೈಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಅಭಿಕರ್ತಯು ಇಂದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿರುವುದು, ಆದರೆ ಅದು ಬ್ಯಾಬಿನ ಅಭಿಕರ್ತಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಾಳಿಕಾದದ್ದು, ಮಾತುಗಾಲಕೆಯಾದು, ಮತ್ತು ನ್ನಾಧರತೆಯಾಳ್ಳದ್ದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಜನರು ದೇವರನ್ನು “ಭಾವಿಸುವುದರಲ್ಲ” ಅನಕ್ಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ “ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿಯುವದರಲ್ಲ” ಅಲ್ಲ. “ಶ್ರಾಧಿಸಿಲ ಮತ್ತು ನಿಂತು ಏನನ್ನು ಹಡೆಯಲು ಬಯಸುವಿರೋ ಅದನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ” ಎಂದು ಟೆಂಪಿಷನ್ ತ್ರಂಸಂಗಿಗಳ ನಂಬಿಗೆ ಹೇಳತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹುಣ್ಣತನವಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಶ್ರಾಧನೆಗೆ ಒತ್ತೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಗೆ ಯಾವ ಮನಸ್ಯನೂ ಅಂತಿಮ

ಮಾಡಲಾರನು. ದೇವರು ಯಾರ ಹಂಗಿನಳ್ಳಿಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ನುಮ್ಮನೇ ಕೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದದ್ವಾರಿದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಾಧೆದ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಶ್ವರೋಹನದಲ್ಲಿ ತಾವು ಬಲವಾಗಿದ್ದೀರೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದ್ದಲಿಂದ ನೋಡು ಹೋಲಿದರು. ದೇವರ ಬಲವು ತಮಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಜಿದುಕೊಂಡರು; ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ತಾಗ್ಯವನ್ನು ಒಳಗಡಿಸುವಲ್ಲಿ ನೋಡುಹೋಳಿದರು.

ಜೀವನದಳ್ಳಿಯ ಉಳಿದೆಲ್ಲದರಂತೆ, ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ. “ಶಿಸ್ತಕುಮಿಲ್ಲದ ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನೋಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಯೇಣುವು ಹೇಳಿದನು. ಒಂದು ವಾದ್ಯಗೋಳಿಯ ಹಿಯಾನೋ ಬಾಲನುವರವನು 50,000 ತಾನುಗಳ ಪರಿಗೆ ಹೊಕ್ಕಿಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಇದು ತ್ವರಿತದಿನ 8 ತಾನುಗಳಂತೆ 6,250 ದಿನಗಳಾಗಿತ್ತು (17 ಪಷಣಗಳು ಮತ್ತು 45 ದಿನಗಳು). ಈ ದೊಡ್ಡ ಹಿಯಾನಿಸ್ಟಿಗೆ, ಹಾಡೆರವಸ್ಸಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯು “ಅದರಂತೆ ಬಾಲನಲು ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ಕೊಡುವೇನು” ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸಿದಱು, “ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಅವನು ಉತ್ತರಕೊಂಡನು. ಅದರಂತೆಯೇ, ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನಮಯವನ್ನು, ತಯತ್ವವನ್ನು, ರಾಧಿಸುವದನ್ನು ಮತ್ತು ತಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ.

ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಸ್ವಯಂ ನೂಜನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ*

ದೇವರು ಶ್ರಾಧೆನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆಸ್ತಿಕವಾದಪು ಹಾಲಂಡಮತ ವಾಗಿದೆ. ಆಸ್ತಿಕವಾದಪು ನುಳ್ಳಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಾಗಿದ್ದು ದೇವರು ಜಗತ್ತನ್ನು ನುಮ್ಮನೇ ಜಪ್ಪಿಂಜಿಲು ನ್ಯಾಷ್ಣಿಕಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅತನು ಜಲತ್ರೆಯ ಮಾನವರಂಗದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಾರನು, ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಿಂದ ತ್ವರಿತಿನಲು ಅತನು ಸಹಾಯ ಹೀನನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅದು ನಾಜಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದು ದೇವರು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬುವ ನಹೋಳದರೆ ಶ್ರಾಧೆನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ವರಿತಿನಿಗೆ ಕೆಳಗಿನನುತ್ತಾರೆ. ಆಸ್ತಿಕವಾದಪು ನೋಡುಹೋಗುತ್ತದೆ! ದೇವರು ನೋಡು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ! ದೇವರು ಸಿಜವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಸಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಹವಾದ ಭೂಬಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಧೆನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯಾಗಿದೆ!

ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಸ್ವಯಂ - ನೂಜನೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವಯಂ - ನೂಜನೆಯು ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗವಾಗಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಧೆನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರೆ, ಅವು ಯಾಕೆ ದೇವರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು? ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಲಿಂದ, ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಶ್ರಾಧಿತವಾಗಿ ಹಲಸ್ತಿತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಯಾಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಾಧೆನೆಬಾರದು? ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ತ್ವರಿತಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಶ್ರಾಧಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯಲ್ಲಿಯಿಸಿತ್ತಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತ್ವರಿತಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓದುವದರಿಂ

ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿ ಸಮಯವನ್ನು ಕಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಾಬಿರಾಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರಾಧೀನುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓದುವದರಲ್ಲ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿ ಶಿಕ್ಷಣಪಡೆದದ್ದು ದುಃಖಕರ ವಾದ ನಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಶ್ರಾಧೀನುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓದುವದರಲ್ಲ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿ ಲುತ್ತಪುನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಜನರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ; ಜನರು ಹಲಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಹಿಸುವದನ್ನು ಶ್ರಾಧೀನುವದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಮೈಗಳ್ಯತನವು ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಧೆನಾ ಜಿಬಿತಿಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದು. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿಕೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ - ಅದು ದೇವರನ್ನು ಎದುಲನುಪುದಾಗಿದೆ. ಯಾಥಾರ್ಥವಾದ ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅವಲಂಬನೆಯ ಅರ್ಹ ಪೂರಾವೆಯಾಗಿದೆ.

ಅನೇಗ್ಯಾನ್ಸ್‌ನ್ಯೂಸ್‌ನೆಯ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ನಾವರ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜನ್ಮಹವು ನಾಮಗಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಹರಾರ್ಥ ಬಿಜ್ಞಾಪನೆಯ ನಮ್ಮ ಘುಖಾಂತರಪಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಅದರೆ ನಾಮಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಘುಖಾಂತರ ವಿನಾದರನ್ನು ಮಾಡುವ ಚೊದಲು, ನಾಮಗಾಗಿ ವಿನಾದರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು! ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ನಮ್ಮ ಜಿತ್ತತ್ವದ್ದು ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಬಾಗಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅತನ ಜಿತ್ತತ್ವದ್ದು ನಮ್ಮ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಬಾಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ದೇವಲಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಮಾಡಲಾರೆವು, ನಾಬಿಲ್ಲದೇ, ದೇವರು ಮಾಡಲಾರನು” ಎಂದು ಜೀಗುಸ್ಟೀನೆನು ಜೆನ್ಸನ್‌ಗಿ ಹೇಳದಾಗುವೆನೆನ್ನು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶ್ರಾಧೆನೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಉತ್ತರ ಹೊಡತಕ್ಕಾಡು

ದೇವರು ಕಾಯ್ದಿರುವದಲಂದ ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಕಾಯ್ದಿರುವದ್ದು, ಅದರೆ ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ನಾಕ್ಷಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ! ಮತ್ತಾಯ 17:14-21ರಲ್ಲ “ಶ್ರಾಧೀನು ಮತ್ತು ಉಪವಾನ ಮಾಡು” ಎಂದು ಯೀಳನು ಹೇಳಿದನು. ದೇವರು ಶ್ರಾಧೆನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಅದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಉಪವಾನಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಬಿಖ್ಯಾನದ, ಕಾಯ್ದಿರುವ ಮತ್ತು ತಾಗ್ರಾದ ಕೆರರತೆಯಿಂದ ಬಿಆರ್ನೊಜನಲ್ಪಡ್ಡಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾಕ್ಷಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಎಜ್. ಅಯೋಽಭೋಲ್ಸ್ ಎಂಬವನೆಲ್ಲ “ಅನ್ಧಿಸಿಿಷ್ಟ ತ್ರೈಯರ್ಸ್” ಎಂಬ ಶೀಫಿಂಕೆಯ ತ್ರಂಗಂಗಿಬಿತ್ತ, ಮನುಷ್ಯನು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶ್ರಾಧೆನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕು. ನಿಳನು ಮಾಡದಿರುವಂದರ್ದನ್ನು ಮಾಡಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೇಳಬೇಕು? ಶ್ರಾಧೀನುವುದು ಕೆಲನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ; ಕೆಲನ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರಾಧೀನುವುದಾಗಿದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಕೆಲನಕ್ಕಾಗಿ, ಬಿಜಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಹಯಾರ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹೊಲಗಳ ಮೇಲೆ ನುಮ್ಮೆನೇ ಶ್ರಾಧೀನುವದಲಂದ ಅವು ಉಳಳಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕೆ ನಾವು ಶ್ರಾಧೀನುವಲಾರೆವು. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಬಹಳವಾದದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅದರೆ ತ್ವರಿತೆಯಾಂದನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕುಟುಂಬವು ಸಿರಾಲಿತವಾಗಿತ್ತು, ಅದುದಲಂದ ನಭಿಯು ಶ್ರಾಧೀನಲು ಒಂದಾಗಿ ತೂಡಿ ಬಂದಿತು, ಒಂದು ಥಾಬಿನ ಬಾಲಕನು ಧಾನ್ಯಗಳ ಒಂದು ಬಂಡೆಯನ್ನು ತಂದನು. “ಹಾ” ನ ಶ್ರಾಧೆನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ತಂದೆನು” ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದನು! ಇಬ್ಬರು ಬಾಲಕರು ಶಾಲೆಗೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದರು. “ಸಿಂತುಕೊಂಡು ಶ್ರಾಧೀನೆರೋಣ” ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ನಜಾಹಿಸಿದನು. “ನಾವು ಓದೋಣ ಮತ್ತು ಶ್ರಾಧೀನೆರೋಣ” ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಬಿಧೇಯತೆಯ ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಧೆನೆಗಳ ಮೇಲೆ “ರೆಕೆಗ್ರಾಂನ್ಸ್” ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. “ಸಿನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನನಗೆ ಬೋಧಿಸು” ಎಂದು ದಾಖಿಲಾಗಿ ಹೇಳಿತ್ತಿರುವುದು, “ಸಿನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಬೋಧಿಸು” ಎಂದು

ಅವನು ಹೇಜದನು (ಕೀರ್ತನೆ 143:10ಎಂಬ ಪತ್ರಿ ಹೇಜಾದ್ಯ ನಷ್ಟದು).

ಹ್ರಾಫಣನೆಯು ಬಿಧೇಯತೆಗಾಗಿ ಹಯಾರಾಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. 1 ಯೋಹಾನ 3:17-24ರಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಹ್ರಾಫಣನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಬಿಧೇಯರಾಗುವದಲಂದ ನಾವು ಸ್ಪೀಕಲಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಮೊದಲು ಕೊಡುವದಲಂದ ನಾವು ಸ್ಪೀಕಲಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕೊಡದೇ ಇರುವಂಥವನು, ಬಿಹರಾಯನವಾಗಿ ಸ್ಪೀಕಲಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. “ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹ್ರಾಫಣನೆಗಳ ಅಗರ್ತ್ಯತೆಯಲ್ಲವೆಂದು” ಒಬ್ಬ ಬಿಶನಲಯ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈಹಿಯಾಗಿ ಹೇಜದನು. ಈ ಸಿಫ್ಟಿನೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹಿಂತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು ಬಿಶನಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅನಾರ್ಥವಾಗಿರೆ. ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸಂದರ್ಶನ ಹೊಂದುವುದೂ ಅನಾರ್ಥವಾಗಿರೆ. ಬಿಶನಲಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯದ ಅಗರ್ತ್ಯವಿದೆ. ನಾವು ಬಿಶನಲಗಳನ್ನು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅವಲಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅವಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹ್ರಾಫಣನೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲುವದಿಲ್ಲ! ಮುಳ್ಳಿದ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಮತ್ತು ಹ್ರಾಫಣನೆಯು ಬಿಶಣಗೇ ಈವದಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ, ಅವಸಿಗಾಗಿ ಯಾಕೆ ಹ್ರಾಫಿನ ಬೇಕು? ನಂಜಕೆಯಂತೆ ಹ್ರಾಫಣನೆಯು, ತೀಯಿಗಳಲ್ಲದೇ ನತ್ತಡ್ಯಾಗಿದೆ. ದಿನತೆಯಂದ ಹ್ರಾಫಿನ ಸಿಲ, ಆದರೆ ಅರ್ಥತ್ತಕರವಾಗಿ ಕಾಯ್ದಾಡಿಲ. “ಅಹೆಣ್ಣೆಗಳು ತುದುರೆಗಳಾದರೆ, ಇಣ್ಣಕರು ಅವುಗಳ ಸಂಖಾರಮಾಡುವರು” ಯಶಸ್ವಿ ಹ್ರಾಫಣನೆಯು ದೇವತಿಂದ ನಾವು ಎಷ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವೆಂಬುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಆತನು ಎಷ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ದೇವಲಿಗೆ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಆತನು ತನ್ನ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಹ್ರಾಫಿನಿದನಂತರ ನಂಗತಿಗಳರಲು, ನಿಂತು ಹ್ರಾಫಿನುವ ಮೊದಲು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಹ್ರಾಫಣನೆಗಳ ಮೇಲೆ “ಹಾದಗಳನ್ನು” ಇಡಿಲಿ.

ಹ್ರಾಫಣನೆಯ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ

ನಮಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಗರ್ತ್ಯತೆಯದೆ!

ಯೋಹಾವನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನಂದಪಡುವವನಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ಹಗೆಉಳಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಅವನು ಎಷ್ಟೂಡ್ಲಿ ಧನ್ಯನು (ಕೀರ್ತನೆ 1:2).

ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನನಗೆ ಎಷ್ಟೂಡ್ಲಿ ಶ್ರಿಯವಾಗಿದೆ: ನಿನವೆಲ್ಲ ಅದೇ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ (ಕೀರ್ತನೆ 119:97).

ಈ ಕಾಯ್ದಾಗಳನ್ನು ನಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಆನಕ್ಕನಾಗಿರು. ಇದಿಂದ ನಿನ್ನ ಅಭವೃದ್ಧಿಯು ಎಲ್ಲಿರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು (1 ತಮಾಥಿ 4:15).

ನ್ನಾಫರದ, ಕೆಂಪ್ಯುಕ್ಲೋದ, ಶಿಶುಭಾವದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನವು ಹೊರಗೆ ... ಹೊರಗೆ ... ಹೊರಗೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನಮಯವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ (ನಾವು ಬಹಳ ಕಾಯ್ದಾಸಿರತರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ) ... ಮಾನತೆಯು (ರೇಡಿಯೊ ಇಲ್ಲವೇ ಟಿ. ವಿಯನ್ನು ನಾವು ಬಂದು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ) ... ವಿಜಾರ (ನಾವು ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆ) ... ಏಕಾಂತವಾನ (ಏಕಾಂತವಾನ ಒಂದು ನಂಗತಿ - ಏಕಾಂಗಿತನ

ಇನ್ನೊಂದು ನಂಗತಿ) ... ಮನನಪ್ಪಣಿ (ನಾವು ಸ್ವ - ಗೌರವದಳ್ಳದೇಚೆ) ... ಮತ್ತು ಬಡಲಾವಣೆ (ನಾವು ಬಅಪಶುಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ)! ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಜಾಣ್ಣೆಯ ಬಾಧಿಕ ಅಲ್ತೆರಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಯುತ್ತಿಗಳಲ್ಲ, ರಹಸ್ಯ ಒಗ್ಮಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನೂತನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ - ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ದೇವರ ಪ್ರಾನಸ್ತೋಯನ್ನು ಅಳಿಸುವದಾಗಿದೆ!

“ಆದನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ವರಗೆ ದಿನವನ್ನು ಶ್ರಾರಂಜನಬೇಡಿಲಿ!” ದಿನವನ್ನು ದೇವಲಗೆ ಕೊಡುವದಲಂದ ಅದನ್ನು ಶ್ರಾರಂಜನಿಸಿಲ. ಕೆಲನಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿಲ. ದಿನವೆಲ್ಲ ಶ್ರಾಧೆಸಿಲ. “ಸೆನ್ನುತ್ತೆದ ಜಡಪುಗಳು” ಇರಲ. ಯೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ತುನಃ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಜಿಂಟಿ ಬೆಡಿಕೆಗಳಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನ ಬೇಂಡಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವದನ್ನು ಕಲಾತುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಒಬ್ಬರೇ ಅಗಿರುವದನ್ನು ಶ್ರೀಲಿಂಗನುವದನ್ನು ಕಲಾತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆ ಮೇಲೆ ದೇವಲಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮಹಿಂಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಬೈಬಿಲನ ಮಹಾ ವೃತ್ತಿಗಳ ಅಗಾಧವಾದ ಧ್ಯಾನದ ಜನರಾಗಿದ್ದರು.

ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹಯರಾಯ ಹಡವು ಜಿಂಟನ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮದ ಬಾಲಕನಾಗಿ, ಅಕೆಳುಗಳು “ತಮ್ಮ ಹೊವನ್ನು ಜಿರಿಯವರದರೆ” ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಿಂಡುಹೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಧ್ಯಾನವು “ಬಿಜಾರವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು” ಅಗಿದೆ. ಧ್ಯಾನವು ಒಂದು “ನೂತನ ವರ್ಣದ ತೀರ್ಮಾನನ್” ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಕರಣವಾಗಿ ಶ್ರಯಾಸ್ತಿನುವುದು ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನವು ನಂಬುವುದಾಗಿದೆ, ಶ್ರಯಾಸ್ತಿನುವುದು ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ! ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ವಾಭನಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸ್ವಜಿತ್ತದ ಮರಣವೂ ದೇವರ ಅಪವಾಡುವುದೂ ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶ್ರಾಧೆನುವಾಗ ದೇವರ ನಮಯ ಮತ್ತು ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ನಾಯುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನಾವು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಾಯುವುದು ಮತ್ತು ದೇವಲಗೆ ಜಣ್ಣಿಕೊಡುವುದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳ ಕೇಳಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಂತೆ ಜಡುತ್ತದೆ.

ಧ್ಯಾನವು ಮೌನವಾಗಿರುವಂಥದ್ದು ಮತ್ತು ಕೇಳುವಂಥದ್ದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೇಳುವಂಥದ್ದು ಮಾತಾಡುವಂಥದ್ದರಷ್ಟು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತೇಚೆ: ನಾವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇಚೆ. ಧ್ಯಾನವು ಮನನನ್ನು ತಯಣತೆಯಿಲ್ಲ ಇಡುವದಿಲ್ಲ - ಧ್ಯಾನವು ಕೇಳಿದ್ಲಿಲಿಸುವುದು. ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ದೇವರು ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾದವರು ನಂಭಾಷಣೆಯಿಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ - ನಾವು ಮಾತಾಡುವದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಒಳ್ಳಿಯ ಕೇಳುಗರೂ ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕಾದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವ ಅನೇಕರು ಶ್ರಾಧೆನುವರು. ಶ್ರಾಧೆನೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ಬರುತ್ತದೆ (ಯಾಕೆಂಬ 1:5, 6). ಮಾನ್ಯದರ್ಶನವು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯಿಂದ ಬಲವು ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನಮ್ಮ ನರಗಳನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮಣಿಸುವುದಾಗಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ, ಅತ್ಯೇಕ ವಶಿಕರಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅನೊಳ್ಳೆನ್ನುತ್ತೆ, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಂಬಂಥ, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಂಬಾದವಾಗಿದೆ, ಧ್ಯಾನವು ಕಳೆದು ಹೇಳದ ಕಲೆಯಾಗಬಾರದು. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನಾವು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಅತ್ಯೇ ಹೇಳಿದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ನಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

శ్రుధానేయు అపచవానమాడువదన్ను ఒకగొండిటుత్తదే

ఉపచాన మాడువదరల్ల నాపు నంబువదిల్ల. నాపు నంజద్దరే, ఉపచాన మాడువేపు. ఉపచాన మాడుపుదు ఇందు ఒందు బిలక్షణవాగిదే. ఒందు కిందిన ధాఖిక న్యార్కవాగిదే. నాపు హేంగే జీవిసువేచ్చో అదు నాపు సిజవాగి ఏను నంబువేచ్చో ఆదాగిరుత్తదే. ఒభ్యసిగిరువ ఎల్లా బ్యేబల్, అవను జీవిసువ లీతియల్ల ఇయత్తదే, మత్తాయ 17, ఉపచానమాడువదన్ను బోఁఫిసుత్తదే. తిష్యురు నంబిందే హోఁద్దలింద, నోఁతుకోఁదరు. అపరు నంబల్ల, ఇల్లచే అపరు ఉపచాన మాడబమదిత్త! అపరు ఉపచాన మాడిఁ ఇధ్వదలింద, అపర శ్రుధానేగిళు కుంతగొండపు. నాపు ఉపచాన మాడవదిల్ల! నహోఁలరు అదన్న యోఁజినదష్టు బలహిల్లద - జిత్తరూ, నుఱానుభవదింద దూడల్చుప్పువరూ ఆశిద్దారే! ఉపచాన మాడుపుదు శతమానగిళిందలే జడల్చుప్పుద్దాగిదే. 1861 మత్త 1964ర మధ్యదల్ల ఈ బిషయద మేలి యాపుదే శ్రాచుముఖువాద పున్తకపు బరేయల్చడాల్ల. 1580రల్ల అస్యుట్రమచాద పున్తకపు బరేయల్చియద నాధ్యతేయిదే! ఉపచాన మాడిఁ నభేయ బేకపణిగియన్న నాపు హేంగే యోఁజినబమదు?

బ్యేబలినాల్లయ ఎల్లా దోఢ్డ జనరు ఉపచాన మాడిదయ: హోఁలీ, నముచేల, ఎల్లాయ, దాబిలద, దాసియేల, ఎస్తేరిళు, నేకేబీఁయ, యోఁకాన, యీఁను, హోల! హోఁస ఒడంబడికేయ నభేయ ఉపచాన మాడితు. నిచుగే ఉపచానమాడువదక్కాగి యాపుదాదరోందు నాకష్టు అధామాడిద్దరే, దేవరగే యాకే తోందరేకాడుక్కిలే? హోలను బక్ష నల ఉపచాన మాడిదను. హోలనంతే నాపు దోఢ్డచరాగిరలు బయసుత్తేఁపే - నాపు హోలనంతే యాకే ఉపచాన మాడబారదు? బుశన్ కాయ్ పు ఉపచాన మాడవదిఁందిగే షూరంజిసితు (అపోనులర కృత్యగిళ 13:1, 2). కిలయిదు ఉపచానమాడువదరోందిగే త్రిపిష్టినల్చుప్పురు (అపోనులర కృత్యగిళ 14:23). త్రియిఁందు దోఢ్డ జక్కష్టు ఉపచాన మాడువదింద ఎదులిసల్చడక్కద్దు.

ఉపచానమాడువుదు జించిసిద శ్రుధానేయాగిరుత్తదే! అదేఁందు తశల తంత్రగాలికయెల్ల ఇల్లచే క్యూజెక్ తుదశసనవల్ల. దేవరు మత్త నష్టు మధ్య సిల్లువదక్కే యాపుదన్ను జడబారదు. ఉపచాన మాడువదరల్ల కేలవేఁందు హెష్టు అల్తుమాదద్దక్కాగి కేలవేఁందు ఒళ్ళేయదన్న జష్టుతోడుత్తేఁపే. ఆక్షుపు దేవచన్ను సియింతిసుత్తదే. దేవక్కే వ్యాయామపు ఏనాగిదేయో అదు ఉపచాన మాడుపుదు శ్రాణక్కే ఆగిదే. శ్రుధానేయు రాథిసుపుదాగిదే. శ్రుధిసిల! పలప్రాణం మాడువంధద్దు రాథి మాడువంధద్దాగిదే ఆదరే బిజాలిసువదాగిరువదిల్ల. మాడుపుదు కతయివదాగిదే. కృత్యపు మనోఁ భావనేయన్న తింపాసిసుత్తదే. నాధ్యవాదద్దక్కాగి మత్త నాధ్యవాగి అనాధ్య వాదద్దక్కాగి మత్త అనాధ్యవాదద్దక్కాగి శ్రుధిసిల - యాకందరే దేవరేఁందిగే ఎల్లా నంగతిగిళు నాధ్యవాగిరుత్తపే!

ತ್ವಾರ್ಥಾನಯೆ ಶರ್ವಪಾಗಿದೆ (ನಡತ ಪ್ರಯತ್ನ)

ನಾಮ್ಯಗ್ರಂಥ “ಜಗತ್ತನ್ನು ಬುಡಿಸುವುದು ಮಾಡುತ್ತವೆ.” ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶಾತೇಷಾಜಿಸುತ್ತವೆ. “ಬೀಂನರಗೇಳಬ್ಬದೇ ಯಾವಾಗುಲೂ ತ್ವಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆತನು ಅವಲಗೆ ಒಂದು ನಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು” ಎಂದು ಲಾಕ್ 18 ಶ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು “ಅನ್ಯಾಯಿಗಾರನಾದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಿ” ಎಂದು ತಿಜಯಲ್ಪಡುವ ನಾಮ್ಯದ ಶ್ರಾರಂಭದಲ್ಲದೆ. ನ್ಯಾಯದ ವಿಜಾರಣೆಯ ಬಿಂಧಾನಿಯಾಗಿ ಇದ್ದ ಹಟಪೂರು ಬಿಧಾನ ಬಿಂಧಾನಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಗಳೇ ಹೆಚ್ಚರದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಿಯ ಒಟ್ಟಿಕ್ಕೊಂಡನು, “ತೇ ಬಿಧಾನ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿ ಬರುವದಲಿಂದ ಆಕೆಯ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ವಿಜಾಲಿಸಿ ತೀರ್ಪು ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಲಾಕ್ 18:5). ಯೇಂನುವು ದೇವರವರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯಿಗಾರನಾದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಲ್ಲ. ನಡತವಾಗಿ ಹೀಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಧಾನವು ಇರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ನಡತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಿಕೆಯ ನಾಢನವನ್ನು ಭಾಬಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಬ್ಬಿದಿಲ್ಲ. ತಲಾಂತು, ನಾಮಧ್ಯಂ, ತ್ವಾರ್ಥಾನಯೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಬ್ಬಿಲಾರವು. ನಮನ್ಯೇಯ ದೇವರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ - ನಮನ್ಯೇಯ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುತ್ತದೆ. ತ್ವಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನನ್ನು ಇಲ್ಲದಾಗಲೂ ತ್ವಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಲಿ. ಸಿಂಪ್ರ ಶ್ರಾರಿಸುವವರೆಗೆ ತ್ವಾರ್ಥಸಿಲ. ನಾವು ತಣ್ಣತ್ತಲೇ ಯಾಕೆ ಇರಬೇಕು? ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ “ನಾವು ‘ಇಲ್ಲ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾಕೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಬ್ಬಿಬೇಕು?”

ಯೇಂನುವು ಈ ನಾಮ್ಯವನ್ನು ಆತ್ಮವಿಮುಕ್ತಯ ಯೋಜನೆಯಿಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೇಳಿಸಿದನು: “ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನು ಬಂದಾಗ ಭಾಬಿಯ ಮೇಲೆ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕಾಣುವನೋ?” (ಲಾಕ್ 18:8).

“ತ್ವಾರ್ಥಾನಯೆ, ನಾನು ತ್ವಾರ್ಥಾನಯೆಂಬ ನರಬಿಂಬಿಲ್ಲ,
ನಾನು ನಿಷ್ಠೆಂಬ ನರಬಿಂಬಿನೇ.
ನಂಜಕೆಯೆಂಬ ತ್ವಾರ್ಥಾನಯವನ್ನು ನನರೆ ಕಾಣು. ”

ಉಪ್ಪಣಿಗಳು

¹‘ಅನ್ಯಾಯ’ ಹಾಡೆರ್ವೋಸ್ಟಿಯು ಲ್ಯಾಸ್ಲಿಫ್ ಪ್ರೋಫೆಸ್ ಕಾನ್ಸರ್ಟ್ ಹಿಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಅಗಿದ್ದನು (1860-1941). ²Autosuggestion ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದು ಅಜ್ಞಾಯವನ್ನು ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಕಾಣುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುವದರ ಬಿಧಾನವಾಗಿದೆ.